

La contra Enric Ramionet

Què serà del centre cultural?

La política local de Llagostera en una etapa de vaques magres deixa amb incertesa el futur del nou centre cultural Can Roig que disposa d'una biblioteca i un observatori

Ara que els vents de quaresma perfumen l'aire de la política municipal amb l'aroma sempre excitant de les eleccions, a Llagostera vivim una disputa perfecta per entendre, i explicar, les grandeses i misèries de la política local. Tot el que pot tenir de seductora per animar-te a abandonar el confort del sofà domèstic a canvi d'unes quantes reunions intempestives. O l'esplèndida expectativa de liderar les ambicions col·lectives, que és, per cert, una pulsio potentíssima per raons que es perden en les complexitats de la condició humana. Però també, per altra banda, tot el que fastigueja i deserta les ganes de retirar-se a un indret solitari on esperar el traspàs dedicat a una vida de silenci. En el fons de la polèmica llagosterenca, la motivació profunda de dues ambicions que s'han convertit en un dilema. Què fer amb el nou centre cultural Can Roig, a més de la biblioteca i l'observatori astronòmic? Omplir la llum magnífica dels seus locals amb un centre cívic, o cultural, tant és, amb tot el que això comporta (i tot és en aquests cas l'assortit de cursos, tallers, conferències i activitats diverses destinades a la formació permanent que es poden contemplar en exemples esplèndids que hi ha pel nostre món i, a més, tota la gestió vinculada a l'observatori astronòmic). O cedir-los a una fundació privada sense ànim de lucre i reconeguda d'interès social perquè hi instal·li una escola taller ocupacional per a disminuïts psíquics? És una disjuntiva dolorosa, és clar, però probablement falsa. No són les dues aspiracions encomiables? Les ambicions col·lectives no substituirien immediatament la disjuntiva o per la copulativa? Cap comunitat s'hauria de veure forçada a escollir entre una i altra, però fa dies que, al meu poble, la política local bandeja entre les dues possibilitats. Entre dues visions legítimes i unes quantes

Imatge exterior del nou centre cultural Can Roig de Llagostera ■ E.R.

complexitats afegides que convé considerar. Que sigui un projecte que l'actual govern ha heretat del seu antecessor sense gaire entusiasme, o la suculent aportació que en aquest moment de vaques magres està disposada a fer la fundació a canvi dels 25 anys d'ús, o la suspicàcia de les entitats locals que es dediquen amb vigor i no poc esforç a l'àmbit de la cultura, temeroses, amb raó o sense, que un centre cívic els resti raó de ser, o la lògica ànsia de l'oposició de trobar causes, i també la frustració de veure desdibuixat un projecte que havien fet seu. I a més d'això, totes

les dinàmiques perverses relacionades amb els que immediatament se situen en una trinxera des d'on l'altre esdevé l'enemic, o encara més, la caricatura d'un enemic.

La política local en les poblacions que conserven una certa dimensió humana a vegades espanta. La confrontació adquireix vida pròpia i s'alimenta de raons profundes que transcendeixen el civilitzat debat de les idees i les visions oposades es jutgen inevitablement des del prejudici i la rancúnia. Deu ser inevitable, però això no significa que no sigui trist i empobridor.

LA COLUMNA Josep M. Fonalleras

Votar

És cert que els referèndums populars i sense vinculació jurídica per decidir sobre la independència de Catalunya tenen components polítics, folklòrics i festius. Estem d'acord que és relativament fàcil de participar-hi amb un vot que no compromet a res més enllà de la satisfacció d'uns instints bàsics, de la ràbia o de la ineluctable necessitat de dir el que hom pensa. És cert que, en el seu moment, van ser promoguts com una mena de trampa intel·lectual per arraconar determinades postures o per recalcar partidismes que no eren, en realitat, propostes tan filantròpiques. Tot això és cert, però també ho és que moltes persones, provinents de grups culturals, d'associacions cíviques o simplement a títol individual, hi han treballat amb un entusiasme que va més enllà de l'interès conjuntural i que forma part de la seva manera, altruista, de lluitar per una societat millor. Al mateix temps, un referèndum tan banal en aparença, tan menor i tan de costellada, va provocar una reacció irada de l'Estat, en el primer moment, tot comparant-lo amb accions terroristes o amb el perill de desballestament de la unitat pàtria. En què quedem? Es tracta d'una consulta de per riure o inclou una dosi de realisme que pot arribar a plantejar les primeres passes perquè Catalunya sigui un estat independent?

Quan vaig viure el referèndum que es va fer a Girona, vaig conèixer de prop els voluntaris que es van esforçar en un assumpte tan senzill (i radical) com és proposar unes bases per exercir el dret a opinar sobre un fet de tanta transcendència. És per això que ara lamento escenes com la que ha protagonitzat la consellera de Justícia, la persona que, a Arenys de Munt, excedint el paper de funcionària que havia de representar, va dibuixar un perfil dantesc per a les urnes populars. Ara resulta que ha anat a votar. Em sap greu tan poc criteri, tanta hipocresia, tant de menyspreu. Tampoc no acabo d'entendre el paper galdós del ciutadà que creu honestament en la independència i que després no advoca per ella com a president del país. ¿Per què Mas no converteix en un acte d'estat el delict personal? Per què? Prou que ho sabem.

DINOSAURIOS park

dinosaures en el seu hàbitat
més de 50 espècies
animació electrònica
pel·lícules **fòssils**
dinosaures de mida real

Una aventura en el temps | Del 8 d'abril a l'1 de maig de 2011
Palau de Fires de Girona

Diumenge 10 abril

16a Fira de L'EMBOTIT BESCANÓ
(El Gironès)

De 10 del matí a 8 del vespre
www.bescano.cat

DIUMENGE

PRESENCIA

PRESENCIA

APROFITEU LA SUBVENCIÓ DE LA GENERALITAT PER A LA RENOVACIÓ D'OBERTURES

TANCAMENTS D'ALUMINI

Soluciones!

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es